

hvis det stadig skal være kommunerne selv, der skal kontrollere de krav til kvalitet i omsorgen, som de tillige selv har hånds- og halsret over at udarbejde og fastsætte målsætningen for. Hvad hvis kommunerne nu fastsætter en meget lav kvalitetsstandard? Jamen så vil kommunernes egne kontrollanter jo give grønt lys for, at bleen bliver vendt en ekstra gang, at fru Jensen kun kommer på toiletet én gang i døgnnet eller bliver lagt i seng midt om eftermiddagen.

Det altafgørende for kvalitetsniveauet i ældreplejen er samværet og den omsorg og respekt, de ansatte viser de ældre, og at kommunerne bruger ressourcer nok til, at der bliver tid til denne omsorg. Specielt ser vi jo, at andelen af meget plejekrævende demente er stærkt stigen- de.

Med hensyn til den praktiske hjælp i hjemmet er kvaliteten umiddelbar målelig. Hvis en tildelt hjemmehjælpstime reelt var på 60 minutter, ville det være et kvalitetsløft i sig selv, som var til at tage og føle på med eller uden certifikat. Kommunerne snyder jo faktisk på vægten, når en hjemmehjælpstime faktisk kun er på 45 minutter.

Dansk Folkeparti er som sagt positiv over for intentionerne i forslaget, men det må ikke blive et bureaukratisk og ressourcekrævende system, hvor standarderne prioriteres højere end hensynet til de svage ældre.

Jeg vil gerne slutte med et citat fra, hvad Charlotte Fredberg, der er formand for Pårørendegruppen for Svage Ældre, for et stykke tid siden udtalte til Jyllands-Posten:

»...kvalitet i plejen måles stadig på, at maden er varm præcis kokken 17, at skænken er tørret af én gang om ugen, og at der er bad kokken 7 om morgenen. Og ikke omsorg, varme og menneskelighed der ikke kan sættes ind i et skema.«

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er ligesom stort set alle andre ordførere også enig med forslagsstillerne i, at det er en god idé at definere nogle kvalitetskrav til ældreplejen.

Det pudsige er, at det dog faktisk sker i rigtig mange kommuner i dag. Der er masser af dem, der har fastsat kvalitetsmål. Det er udmærket. Det er også udmærket, at det bliver genstand for offentlig debat, og der er også flere steder, hvor man som f.eks. på Sølund i København arbejder med etisk regnskab og den slags ting. Men mål og standarder, og hvad man nu vælger at kalde dem, har jo kun reel mening, hvis der også er de

økonomiske og personalemæssige ressourcer til at opfylde dem, og det er jo nok i virkeligheden dér, langt det største problem ligger. Det er reelt dér, skoer trykker.

Vi så jo også gerne, at man fra Folketingets side fastsatte nogle mindstekrav, som kommunerne skulle opfylde. Det ville øge retssikkerheden for borgerne, og det kunne f.eks. være regler for fysiske rammer, det kunne være regler om, hvor tit man skulle yde hjemmehjælp på forskellige områder og sådan nogle ting.

Men det, der er problemet i det her forslag, er, at det igen bygger på en illusion om ældreplejen som et marked, hvor den ældre med f.eks. Interntet til hjælp eller lignende kunne finde den udbyder, der bedst modsvarede den ældres ønsker og behov. Det er helt i tråd med det, som vi har set i de to andre forslag. Det er en illusion fuldstændig ude af trit med virkeligheden.

Helt rodet bliver det så og heller ikke smart, når man i bemærkningerne bruger medicinering som et eksempel, eftersom det jo er den ældres egen læge, der står for medicineringsstandarden, eller hvad man skal sige, så det er ikke noget, man skal gå ind i, medmindre man altså agter at fratage den ældre på plejehjem muligheden for selv at vælge sin egen praktiserende læge og skal have en kommunalt ansat læge til at foretage det. Derfor kan medicinering ikke være noget eksempel på et sted, hvor man skulle gå ind på den måde.

Derimod kunne man f.eks. sikre sig noget helt andet. Man kunne f.eks. sikre sig, at alle former for praktisk og personlig bistand blev ydet ud fra en tankegang om et forebyggende og aktive- rende sigte, og på den måde være med til at bevare den bedst mulige funktionsevne og det bedst mulige funktionsniveau hos den enkelte ældre. Sådan nogle ting kunne man skrive ind i det.

Enhedslisten synes altså, det er en god idé med kvalitetsstandarder, men de skal tage udgangspunkt i den ældres virkelighed og ikke i en eller anden ideologisk illusion om sådan et ældreplejesupermarked, som gennemsyrrer det her forslag, som det også gennemsyrrer de andre.

Tove Videbæk (KRF):

Kommunerne har allerede for nuværende pligt til at udarbejde kvalitetsstandarder en gang årlig for den personlige og praktiske hjælp.

Kvalitetsstandarder skal være udarbejdet af kommunerne senest ved udgangen af 1998, står der i loven, men så sent som 1. juli 1999 kunne